

Дамян Дамянов

Есен

Опърпано-клонесто-жълта
сиромахкиня с палто,
от друг подарено, нахълтва
при мен през стъклото. А то
прилича на рамка картинна,
в която от тъжни бои
стои тя – една просякиня
и жълти монетки брои.
Ах, есен – предишна любима
и днешна старица! Във теб
аз виждам пристъпваща зима
с крачета на босо дете,
изгубено в белите дебри
на първия падащ бял сняг!
Ах, есен...
И мръква ноември.
Уж светещ, а цял в идец мрак.

20. XI. 1994 г.

КРАЙ

© 1994 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8567>]